

جنگ آذربایجان و ارمنستان

سرمایه داری یعنی توحش

45,000 ON STRIKE AT BAKU.

Trains Stopped for Ten Days, the Authorities Being Helpless — 6,000 Troops Now in the Town.

ST. PETERSBURG, Aug. 8.—Mail advices from Baku show that the strike there commenced July 15, in consequence of the men's demand for an increase of wages, an eight hours' day, the abolition of the system of fines, and the strict application of the factory regulations. The strikers exceeded 45,000, and for a week they were masters of the situation, both in the town and naphtha fields.

Only 600 troops were available. For ten days Baku was without trains and for several nights the town remained without lights, while no newspapers appeared.

There are now probably 6,000 troops in Baku, and the police are making wholesale arrests among the strikers, who are being sent back to their native districts. Even now, however, all trains are escorted by troops and soldiers are acting as trainway conductors.

The companies have expressed their readiness to grant the demands of the men, but the latter are incredulous and refuse to work until material guarantees are forthcoming.

The New York Times

Published: August 9, 1903

Copyright © The New York Times

گزارش روزنامه نیویورک تایمز از اعتصاب ۴۵ هزار نفره کارگران باکو و گسیل ۶۰۰۰ هزار نظامی برای سرکوب اعتصاب در ۹ اگوست ۱۹۰۳

صدای انترناسیونالیستی

E-mail: contact@internationalistvoice.org

Homepage: www.internationalistvoice.org

تلگرام: <https://t.me/intvoice>

دور جدید تنش‌ها بین جمهوری آذربایجان و ارمنستان بر سر منطقه قره‌باغ از ۲۷ سپتامبر ۲۰۲۰ شکل‌گیری نظامی خونین بخود گرفته است. صدها نفر کشته شده‌اند که بخش زیادی از آنها غیر نظامیان هستند و زیرساخت‌های هر دو کشور هدف حمله طرف مقابل قرار گرفته است. این بار قرار است بنام "ماد وطن" و تحت لوای بیرون‌راندن اشغالگران، کارگران گوشت دم‌توپ در تنش‌های امپریالیستی شوند.

برخی از کشورها در راستای منافع امپریالیستی خود به تشدید تنش‌ها در این منطقه دامن می‌زنند. ترکیه و اسرائیل از مهم‌ترین آنها هستند. ترکیه رسماً به پشتیبانی از آذربایجان برخاسته است و اعلام کرده است ارمنستان بلافاصله باید به اشغال خاک آذربایجان خاتمه دهد. آذربایجان یکی از اصلی‌ترین تامین‌کنندگان انرژی ترکیه و اسرائیل است. ترکیه با ایدئولوژی پان‌ترکیسم بدنبال نفوذ گسترش خود در قفقاز است، اسرائیل نیز سوای از تامین مسئله انرژی و فروش تجهیزات نظامی بدنبال نفوذ بیشتر خود در آذربایجان است که هم مرز ایران است و بخشی از جاسوسیها و خرابکاریها در ایران را از خاک آذربایجان هدایت میکند. در مقابل یونان که عضو اتحادیه اروپا و دشمن دیرینه ترکیه است از "تجاوز آذربایجان با حمایت ترکیه" سخن گفته است. [۱]

کشورهای منطقه در تامین گوشت دم‌توپ جنگ آذربایجان و ارمنستان نیز فعال بوده‌اند. در جنگ اوایل دهه ۹۰ میلادی مجاهدین افغانی را به آذربایجان اعزام کردند تا در کنار ارتش آذربایجان بجنگند. همین مسئله را امروز نیز به شکل دیگری انجام میدهند. شرکت‌های امنیتی ترکیه مزدوران جنگی را از سوریه به آذربایجان منتقل می‌کنند، همزمان گزارش شده که مزدوران جنگی ارمنی تبار در سوریه نیز به ارمنستان فرستاده شده‌اند. سلاحهای مدرن، پیشرفته و بخصوص پهپادهای اسرائیلی و ترکیه‌ای این بار آذربایجان را قادر ساخته است، از موقعیت بهتری به لحاظ نظامی در جبهه جنگ برخوردار شود. البته پیشروی نفوذ ترکیه در قفقاز به مفهوم کاهش نفوذ روسیه در این منطقه است. منافع ترکیه و روسیه در سوریه و لیبی در حال حاضر در تقابل هم قرار دارند. کورشاد زورلو نویسنده خبرترک نیازهای انرژی ترکیه و جاه‌طلبی‌های ترکیه برای قدرت منطقه‌ای را بخوبی در پس‌دفاع از آذربایجان به تصویر می‌کشد و می‌نویسد:

"حق حاکمیت جمهوری آذربایجان تنها چیزی نیست که در خطر است، نیازهای انرژی ترکیه و موقعیتش در منطقه نیز با خطر مواجه خواهد شد." [۲]

هر دو طرف به احساسات ناسیونالیستی و نفرت پراکنانه دامن می‌زنند و از هر ابزاری برای پیشبرد اهداف کثیف خود استفاده می‌کنند، هر دو طرف بر طبل جنگ میکوبند. هر دو طرف دیگری را اشغالگر میندازد و خود را قربانی و اشغال شده توسط متجاوز. هر دو کشور دیگری را متهم می‌کنند که به بمباران غیر نظامیان دست زده‌اند. همگی اینها بخشی از تبلیغات و روانشناسی جنگ است. علی‌اف اعلام کرده است که جنگ تا بیرون‌راندن کامل اشغالگران ادامه خواهد یافت. ارمنستان ادعا کرده ترکیه با ورود به حریم هوایی ارمنستان یکی از جنگنده‌های ارمنستان را

ساقط کرده و ترکیه نیز اظهار داشته که این تنها یک جنگ روانی سخیف است. زمانیکه همه مرتجعین، همه باندهای سیاه، همه جنگ طلبان به شیپور جنگ میدمند، "بیانیه ضد جنگ جوانان چپ آذربایجان" قابل تقدیر است. [۳] بیانیه با وجود کاستی ها، با نفی ناسیونالیسم با محکوم کردن بسیج جوانان به جنگ و با گوشت دم توپ کردن آنها مخالفت ورزیده و بر همبستگی طبقاتی بین آذربایجانی و ارمنی تاکید ورزیده است. امید است چنین صدایی نیز از ارمنستان شنیده شود.

بحران سرمایه داری عوارض خود را در سرمایه داری پیرامونی، مخربتر و غیر انسانی تر از سرمایه داری متروپل نشان میدهد. طبقه کارگر در ارمنستان و آذربایجان بهای بحران سرمایه داری را میپردازند. هر دو کشور اخیرا بودجه نظامی را افزایش داده اند و این افزایش بودجه نظامی با حمله به سطح استاندارد زندگی طبقه کارگر تامین شده است. در شرایط جنگی که حاکمان سرمایه بوجود آورده اند و بر شیپور جنگ میدمند، طبقه کارگر به جای مبارزه بر علیه، بردگی مزدی، زندگی در زیر خط فقر، انجماد دستمزدها، بیکاریهای گسترده و دهها معضل دیگر باید بعنوان گوشت دم توپ به دفاع از وطن سرمایه برخیزد.

دور جدید درگیریها بین آذربایجان و ارمنستان در قره باغ بار دیگر نشان میدهد هویت ناسیونالیستی چقدر در خدمت منافع سرمایه داری و در مقابل منافع طبقه کارگر و اقشار تحتانی جامعه است. هویت ناسیونالیستی حتی رادیکالترین شکل آن کارگران را از هویت طبقاتی تخلیه میکند و آنان را به سربازان میهن پرست تبدیل میکند تا به دفاع از وطن سرمایه به پا خیزند.

زمانی پرولتاریای باکو بعنوان بخشی از پرولتاریای جهانی بخصوص در سالهای ۱۹۰۵ و ۱۹۱۷ نقشی پیشقراول داشت و پرچمدار انقلاب کمونیستی جهانی بود. هنوز مرتجعین، موفق به اشاعه نفرت قومی بین آذری و ارمنی نشده بودند. زمانی هم که دولتهای ارتجاعی عثمانی و روسیه، جنگ کثیف و خونین آذری - ارمنی را در راستای منافع ارتجاعی خود دامن زدند و تلاش کردند تا کارگران آذری و ارمنی را در راستای منافع امپریالیستی خود گوشت دم توپ کنند باز هم پرولتاریای باکو ماهیت این جنگ را افشا کرد و در کاهش قتل عام حاصل از آن بسیار موثر بود.

زمانی نام باکو تبلور عمیق ترین همبستگی طبقاتی بود. آذری، ارمنی، گرجی و روسی بازو در بازو، علیه سرمایه می جنگیدند، با هم کمیته کارخانه می ساختند و با کمک همدیگر کمیته اعتصاب تشکیل میدادند. پرولتاریای باکو منبع الهام بخش برای پرولتاریای سراسر منطقه بود. داستان قهرمانی های پرولتاریای باکو، داستان نبردهایش، موضوع پور شورترین رمان ها بوده است. زمانی اعتصاب ۴۵ هزار نفره در باکو سر تیتیر مقاله نیویورک تایمز بود که مقامات را ناتوان کرده بود.

از سر تا پای نظام توحش سرمایه داری خون، کثافت و لجن می بارد. از درون صلح سرمایه داری تنها شعله های جنگ می تواند زبانه کشد. مادامیکه سرمایه داری به عمر ننگین خود ادامه میدهد، بردگی مزدی، جنگ، پاندامی و... بخشی از زندگی روزانه ما خواهد بود. منافع ما در مبارزه

طبقه‌ای است، در مبارزه طبقه‌ای کارگران نه بر مبنای هویت‌های کاذب همچون هویت قومی، هویت مذهبی بلکه بر مبنای هویت طبقه‌ای که وجه مشترک همگی بردگان مزدی است، گرد هم می‌آیند و در راستای منافع مشترک طبقه‌ای مبارزه می‌کنند. به جای گوشت دم توپ شدن در جنگ گانگسترها، بجای تداوم بربریت، به جای تمکین به نظام کثیف سرمایه‌داری باید در راستای تحقق انقلاب کمونیستی برای پایان دادن به نکبت سرمایه‌داری کوشید.

مرگ بر جنگ!

زنده باد مبارزه طبقه‌ای از باکو تا ایروان!

صدای انترناسیونالیستی
۱۳ مهر ۱۳۹۹

یادداشتها:

[۱] سیتی تایمز یونان

[۲] <https://www.haberturk.com/yazarlar/prof-dr-kursad-zorlu/2817135-karabagdaki-iscal-artik-son-bulmalidir>

[۳] <http://www.criticatac.ro/lefteast/anti-war-statement-of-azerbaijani-leftist-youth>